SEN O ZMIEŠANOM TOVARE

Stanislav Hoferek

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	GKBN
Stanislav Hoferek	Greenie knižnica	CC-BY-NC-ND	Prvé (2020)	101101

O knihe

Sen, ktorý sa môže prisniť komukoľvek, kto pracuje v obchode. Hovorí sa, že práca s ľuďmi je najťažšia. A čo tak práca v obchode v úplnej divočine, stovky kilometrov od najbližšej dediny? Sen o zmiešanom tovare je zároveň sen o kreativite, dobrých a zlých nápadoch a o zle, ktoré je v každom z nás. O zle, ktoré prekonávame každý deň a pritom vieme, že aj zajtra je deň.

Sen o zmiešanom tovare je vtipná, ale hlavne krátka filozofická kniha. Je písaná jednoduchým štýlom, kde každá strana má presne jednu normostranu, 1800 znakov. Táto krátka kniha sa tak ľahko a rýchlo číta a každý si z nej môže odniesť niečo iné. Napríklad jeleňa.

1) Malý zubatý František

Sníva sa mi. Áno, už zas. A zase jeden z tých snov, ktoré sa opakujú a ja neviem, či je to dobre. Som jediným majiteľom, zamestnancom, upratovačom, účtovníkom a vlastne všetkým v obchode so zmiešaným tovarom. Mám obchod medzi predajňou jeleňov a potokom. Samozrejme, všetko je mimo najväčšieho cestovného ruchu. Som kdesi na Sibíri, kde zhodou okolností každý hovorí plynulou slovenčinou. Všetci očakávajú, že všetko okrem jeleňov mám ja a všetko ostatné má Ferdo. Tak volajú človeka, ktorého ja osobne volám malý zubatý František. Ten by veru nemohol robiť reklamu na zubnú pastu. Na cigarety by ale mohol, odkedy sa používajú obrázky pokazených zubov na odradenie fajčiarov, ktorí tie obrázky aj tak ignorujú.

Mám obchod, kde sa dá zohnať všeličo. Ferdo tvrdí, že mám tie najhoršie vatové tyčinky do uší. Ja mu na to vždy poviem, že má trápnu jeleniu monokultúru a keby to videl niekto z národného parku, tak na neho poštve medveďov i českých turistov. Ako vždy, aj teraz pridal, že mám viac druhov arašidového masla ako zákazníkov. Odpovedám mu, že je to stále lepšie ako predávať jelene pod cenu, len aby neumreli od hladu.

Akurát ku mne ide. Neprekvapuje ma to, však sa vidíme každý deň. Niečo chce. Som zvedavý, čo to bude tentokrát. S výnimkou živých lastovičiek už kúpil asi všetko.

A už je tu. Zase sa sťažuje. Vraj tie holandské tulipány majú viac ako týždeň. Jasné, že majú viac ako týždeň. Čo by chcel, aby som tu mal špecializované pole na holandské tulipány a ešte im doniesol pôdu niekde z okolia Amsterdamu? Pýtam sa, či ho chce pre jelene, alebo či sa mu podarilo niečo v láske. Jelene, ako vždy. Raz skalné ruže, potom tráva zo štadiónu v Manchestri a naposledy banánovník aj s podpisom šamana kmeňa Zulu. Všetko mám, ale top kvalita uprostred ničoho je predsa len veľmi veľký problém.

2) Jelene s.r.o.

Sibír, slovenčina, latinka. Načo by som si mal sen komplikovať? Jednoducho žiadna azbuka. Ferdo má svoj jemne východný dialekt, čo sa v tejto oblasti perfektne hodí. Čo sa mi však nehodí, to je trochu menší počet zákazníkov. Isto, niekedy niekto príde a odíde s plným košíkom. Len si tak predstavujem, ako idú s tým nákupom 3 mesiace cez les pomedzi všetky medvede a šabľozubé veveričky.

Ferdo je znepokojený. Aj preto, že chcem za tovar peniaze. Neberiem naturálie. Keby tak doniesol na výmenu aspoň úplne obyčajné jablko, pšenicu či kúsok ananásu, ale nie. On mi nesie jelene. Veľa jeleňov. Ako mu mám povedať, že ich nechcem? K čomu by boli vegetariánovi jelene? Ja mu dám to, čo chce, a mám za to dostať pre mňa úplne nepotrebné jelene?

Okrem obchodov prichádza aj s inými vecami. Niekedy chce len tak kecať o ženách, pozerať šport a kupuje žreby. Občas vyhrá a ja mu to mám samozrejme vyplatiť. Prečo som sa na to nevykašľal? Na druhej strane mu celkom rozumiem. Nemá veľa možností na zárobok. Jediné tri možnosti sú predaj jeleňov, výhry v stieracích žreboch a občasné sprevádzanie po horách. Ferdo si myslí, že je horský vodca. Tento svoj amatérsky počin nazýva lesný vodca, lebo pozná každý strom v okolí. Samozrejme len do vzdialenosti, ktorú dokáže prekonať starší človek, ktorý má problém s prostatou a musí často zastavovať.

Dnes skúša šťastie. Berie škrabku na zemiaky, lebo nemám drobné mince a jelene sa na lósy veľmi nehodia. Zotiera a nevie, či sa má smiať, alebo plakať. Ešte jeden symbol. Ferdo ma objíma! Ejha, čo sa stalo? Ukazuje mi tri rovnaké symboly. Niečo vyhral. Dávam si okuliare na oči a čítam malé písmenká. Ferdo vyhráva dve tony jeleňov. Môže si urobiť ďalší obchod. Strašne sa rehocem. On sa usmieva, že niečo vyhral. Ako mu teraz vyplatím toľko jeleňov? Kde ich nájdem?

3) Bezhlavá topmodelka

Niekto ide! Niekto, kto má inú hlavu ako Ferdo. Ak mám byť úprimný, vidím skôr telo. Zvláštne. Je to akýsi bezhlavý zombie, ktorý mi ide zožrať mozog? A čím mi ho vlastne zožerie, rukami? Každopádne nevidím nebezpečenstvo. Nemám strach. Alebo som jednoducho debil a mal by som sa báť?

Očami hľadám niečo, čo by som mohol použiť na obranu. Vidím harpúnu na veľryby. Beriem ju. V lese aj tak žiadnu veľrybu neulovím a keby aj… skrátka sa mi to nepáči. Predstava, že niekedy pôjdem na cudziu ženu s harpúnou je pre mňa veľmi cudzia. Ešte raz sa na ňu pozriem. Skôr, ako urobím nejaké bezhlavé rozhodnutie ja. Ide ku mne a vráža do sklenených dverí. Nemotorne sa snaží o ich otvorenie, ale nevidí kľučku. Samozrejme.

Uvažujem, čo robiť. Poviem jej, že kľučka je trochu nižšie? Alebo jej rovno otvorím? Nemá uši, takže ma nebude počuť. Ani mozog na spracovanie údajov. Tá žena má takú tú slušnú, žlto zelenú košielku. Aj by som ju nazval nulák, keby som mal tušenie, čo sa teraz považuje za nulák. Ten žltozelený či ten modrý? Nie som žiadny elektrikár, ale ak by niekto chcel vybiť poistky v celej krajine, nech ide za mnou. Myslím si, že rozoberať oblečenie žene, ktorá sa snaží dostať ku mne, je zbytočné. Zvlášť, keď mám v ruke harpúnu. Niekto múdry povedal, že pero je silnejšie ako meč. Zvlášť keď mi posledný meč ukradol Fero ešte minulého roku a nevrátil ho. Vraj mám zmiešaný tovar a zas si nájdem náhradu.

Podávam tej žene pero a papier. Môžeme komunikovať. Berie pero a začína niečo písať, priamo na mieste. Papier opiera o zárubňu. Po chvíli mi to podáva.

Volá sa Jekaterina, pracuje ako topmodelka za minimálnu mzdu a nevie, kde jej hlava stojí. Vraj sa dá na ňu prezvoniť. Píše aj telefónne číslo. To jej mám naozaj hľadať hlavu? Toto je šialenstvo. A čo ak je tá jej hlava vybitá alebo vypnutá?

4) Hlava na baterky

Človek by si ani neuvedomil, aká je niekedy ťažká komunikácia. Keď niekto nemá oči, uši, ústa, nos… čo mám robiť? Ako môžem komunikovať tlakom? Alebo jej mám naliať horúcu vodu do krku, keď áno, a studenú keď nie? Alebo jej budem búchať na čelo morzeovkou? Nemá tu čelo, tak budem improvizovať. Brucho? Stehno? Keby tak fungovala telepatia.

Možno na to idem zle. Slečnu posadím na stoličku a idem za Ferdom. Možno nájde spôsob, ako nájsť hlavu. Alebo aspoň tie jeho jelene. Viac hláv, viac rozumu. Idem za ním a hovorím o svojej návšteve. Ten na moje prekvapenie len ukazuje na jeden zo stromov. Idem k nemu. Nachádzam hlavu, ale kapusty. Nejaký vtipálek tam napísal slovo Galapágy. Čo to má s tou modelkou a so všetkým? Alebo sa hlava nachádza tam? Jasné, a ja tam pôjdem prezidentským expresom a posledné námorné míle mi zariadi jachta Tigera Woodsa. Alebo je tam jeden diel skladačky a ďalších tristopäťdesiat bude mimo slnečnú sústavu? Ak ma niečo naučila Hviezdna brána: Atlantída, tak to, že niekde je mapa a v nej je to, čo potrebujem. Díky, Rodney McKay! A pretože mám v obchode asi všetko (okrem jeleňov), bude aj mapa. Otváram mapu. Nožom otváram tajnú priehradku, ktorú by som v papierovej mape nehľadal. V nej je SD Karta. Klasická pamäťovka. Takže si nablokujem notebook bez operačného systému, hodím do toho Linux, vložím do mašiny kartu a čítam súbor s množstvom hrúbok. Hlava je v ananáse.

Tak toto je koniec. Mám sen, v ktorom je nejaký človek až tak veľký cvok, že dal toto dohromady. Kde nájdem ananás? Vlastne… jeden by tu mal byť. Aj som si povedal, že nebude náhoda tá veľkosť. Je veľký ako psia búda. Beriem nôž a otváram ho. A čo vidím? Psiu búdu. Takú malú. V nej hlava. Ach, konečne.

Tak slečna, mám vašu hlavu. Pripevním, trochu pokrútim a utriem vytekajúcu ananásovú šťavu.

5) Morská panna potrebuje novú ťavu

Som rád, že som pomohol. Modelka má hlavu, ešte si aj kúpila nejaké mandarínky. Nemám celkom tušenie, na čo jej budú, ale akosi bola viac zhovorčivá o iných veciach. Vraj má kamarátku, ktorá má veľký problém. Nechce špecifikovať, o čo ide. Vraj aby som sa nesmial. Hovorí, že jej to zničilo už tri manželstvá a má z toho depresie. Povedal som jej, nech ju teda privedie. Vraj to však trochu potrvá.

Ach jaj. Toto ako vážne? Tá modelka doviezla morskú pannu na fúriku. Klasická morská panna. Zrzka s peknými bokmi, veľká plutva a zuby, že by mohla robiť reklamu na žuvačky a zubnú pastu zároveň. Skrátka pekná baba. Len mi trochu nepasuje to prostredie. Čo robí morská panna stovky kilometrov od mora? Pochybujem, že by studený potok chcel byť jej domovom. Na ruke má tetovanie, ktoré by jej mohla závidieť aj Barbara Haščáková. Srdce, kotva, kríž a… toto je čo? Ťava? Ona miluje ťavu, chce sa zakotviť a pridať si pár klincov do tela ako Ježiš? Len si predstavím Ježiša s chvostom morskej panny a už mi je do smiechu, i keď by som sa na tom smiať asi nemal.

Hovorí mi, čo sa stalo. Vraj jej niekto ukradol ťavu. Nie obyčajnú, ale takú špeciálnu, hovoriacu. Síce len v archaickej japončine, ale aj tak. Vlastne si rozumejú na základe prekladov od miniatúrnej žirafy, ktorá funguje presne ako Google prekladač, ale namiesto elektriny a internetu potrebuje červené mravce.

Morskej panne tak chýba ťava, miniatúrna žirafa a červené mravce. Ako s tým mám pomôcť? Nemám tu síce tresku ani rožky, ale moja sekcia červených mravcov je dosť rozsiahla. Žirafu však nemám, príde v utorok. Teda, ak nezlyhá ten ľudožrút, čo nosí tovar a vždy má zlú náladu. Nemám ani ťavu a teraz sa cítim byť v tom najhoršom sne. Mám obchodík s kadečím, ale ako jej môžem pomôcť? A vôbec, nepomýlila si tak trochu súradnice a štát?

6) Alternatívny plán

Keby mi dal niekto Euro za každý dobrý nápad, asi by som si ich mohol ukladať do prasiatka. Mimo civilizácie, ďaleko od Európskej únie, by som s nimi nemal veľmi čo robiť. Môj nápad je mimoriadne jednoduchý. Z modelu Titanicu a bylinkového masla urobím 5Ť vysielač. Správne, 5Ť, takže priláka 5 tiav. Selektívne vyberiem tie najvhodnejšie, hlavne na základe DNA testov. Zoberiem do úvahy tabuľku na odhadovanú dĺžku života človeka a urobím z toho tabuľku pre ťavy. To je plán!

A realita? Začal som uvažovať, ako vyriešim tento problém a spadol na mňa trám zo strechy. Ani morská panna, ani predtým bezhlavá modelka nemá špeciálne schopnosti, pokiaľ ide o dvíhanie bremien. Baby si však poradili. Jedna si kúpila zdvihák a druhá robotické rameno. Spotili sa, a vyzerá to tak, že ťavy milujú spotené morské víly.

Potvrdzuje to môj súkromný ťavometer, ktorý som zhotovil minulú zimu. Pamätám si, že bola zima ako v starom ruskom filme a teda bolo všetko čiernobiele. Mrázik s omrzlinami si prišiel po Snickers a Elza hľadala vodku Finlandia.

Blíži sa celá pätica tiav. Dostanú sa sem, a aj keď to bude chvíľu trvať, prídu. Samozrejme ak ich niekto neuloví, nezamrznú alebo ak si nepomýlia smer a neskončia niekde v Číne? Pochybujem, že ťavy používajú GPS, magnetické pole, turistických sprievodcov či hromadnú dopravu. Kedy ste naposledy videli ťavu vo vlaku? Alebo v ponorke? Ejha, ťava v ponorke je dobrý úlet aj na toto miesto. Hviezdna brána je pokazená, asgardi oslavujú Halloween niekde v Amerike a loď Enterprise nedostala víza. Takže sa ťavy pekne nachodia.

Ak by ťava fungovala rýchlosťou človeka, tak by vzdialenosť približne 9000 km prekonali za dva mesiace. Alebo za štyri, ak by tie ťavy chceli niekedy aj oddychovať, piť, jesť a spať. Radšej použijem instantnú ťavu. Mám tu dva či tri balíčky.

7) Ten hnusný kemper!

Ďalší dobrý skutok. Som rád. Modelka aj s tou morskou pannou odchádzajú a ja im len tak, mierumilovne kývam a prajem všetko dobré. Sme ľudia, tak si pomáhajme. Najvyšší čas skontrolovať poštovú schránku. Kriste, toto má byť čo?

Vidím akési výstražné symboly. V amerických filmoch sa občas nájde pár písmen z novín, ktoré niekto ponalepoval. Väčšinou potom všetko vybuchne, všetci sú zranení a začína sa zápletka. Toto je však ešte šialenejšie. Mám tu akúsi výstražnú hlinenú tabuľku s klinovým písmom. Moja sumerčina, akkádčina či babylončina je ešte horšia ako moja azbuka. Viem, že niekto rád niečo otláčal, ale… čo chcel povedať? Skúmam to, keď tu po mne niekto hádže šišku. Rovno do nosa. Tak mi treba. Ale kto? Ferdo je pri svojich jeleňoch a je v úplne inom uhle. On to nemôže byť. Tak kto?

Uvažujem, zatiaľ čo ma triafa ďalšia šiška. Niekto po mne začína pokrikovať, ale nerozumiem ani slovo. Určite nejaký OVB poradca, či tá babka, čo chce so mnou čítať Strážnu vežu. Alebo žeby nie? Uhýbam sa ďalšej šiške, na čo po mne niekto hodil hlinenú tabuľku. Samozrejme sa rozbila na márne kúsky. Cítim sa ako v tom diele seriálu M.A.S.H., kde bola nemocnica pod útokom snipera. Ale tam nelietali šišky ani hlinené tabuľky. A asi tam mali čerstvejšiu ryžu, ako mám vo svojom obchode.

Aj som zakričal tam do lesov, že až nájdem toho azaňďaláta, tak mu vlepím takú, že mu dá zhypnotizovaný Yeti druhú. Ale nič. Znovu letí šiška a ja ju úspešne chytám. Len aby som mal obsadené ruky a ďalšia hlinená tabuľka ma trafila do brucha.

Skončila sranda. Beriem granátomet vzor 1929 a všetko odhodlanie, čo mi ostáva. Nasadím termokamery, vypustím psy a ak to bude málo, tak aj jelene. Prípadne ostávajúce štyri ťavy alebo môžem privolať elitný SWAT tím. Tí urobia poriadok, ale až sa sem za pár mesiacov prirútia.

8) Kabelkové problémy

Chytím ho! Už viem, ako! Cez sudoku vypočítam jeho približnú polohu. Potom zoberiem vlajočky s číslami na štýl hľadanie mín a uvidím, kde budú jednotky. Viem, že má panický strach z malých červených vlajočiek a preto mu dám jednou rovno critical hit, že ho vlastná matka podľa fotky (alebo v tomto prípade hlinenej tabuľky) neposkladá!

Všetko mám premyslené. Od jedného správcu siete mám masku 255.255.255.0, od lokálneho, takže len 500 kilometrov vzdialeného policajta mám nafukovacie putá a v obchode predávam laserovú karanténnu samotku s pripojením na bluetooth. Tá je z druhej ruky, vyprcháva z nej svietiplyn a trochu rozpúšťa končeky prstov, ale bude stačiť.

Chytil som ho! Darmo po mne kričí, že som Ashurbanipalov nepodarený syn či Ramzesov otrok. Primiešam mu do väzenskej stravy nejaké halucinogénne chrobáky a hodím ho na Youtube, vandala jedného babylonského!

Mám ho vôbec počúvať? Tvrdí, že mu nejaký nesamohláskový Chetit ukradol kabelkového psa. Nevedel som, že vtedy existovali kabelkové psy. Alebo kabelky. Čo cestoval v čase, zobral ústavu Slovenska a urobil z toho svoj zákonník, prispôsobený danej dobe? Ešte ma chce presvedčiť, aby som veril v boha Baala a aby som vykonával ľudské obete. No iste, dnes by z toho bolo veľa papierovačiek a asi by nebolo veľa dobrovoľníkov. Títo starodávni ľudia boli divní. Aby si naklonili boha, tak podhodili nejakú dedinu. A čo z toho? Nič. Len bordel. Chcel by som vidieť Chamurapiho, ako by behal s Bonou alebo Vileda mopom a dal všetko do poriadku.

Navrhujem, že ho pustím, ak mi donesie jablká, jahody a všetko. Nech mám tovar do plusu. Ak ho ale uvidím, ako kšeftuje s dvanástimi malými vesmírnymi telesami, tak ho kopnem do píšťaly a pošlem ho letecky na Antarktídu, kde si neškrtne. Aj keď je pravda, že sa objavil tu vedľa mňa, na Sibíri.

9) Jelení guláš

Len čo sa zbavím jedného blázna, už je tu ďalší. Prišiel človek, ktorý si myslí, že som akási verzia McDonaldu. Dal som mu McJeleň a poslal som ho do preč. Za desať minút prišiel ďalší a splietal niečo o tom, že jelene ovládajú svet. Žiadny New world order, Deep state či nejaký abnormal big bullshit made in chorá hlava, ale jelene. Vraj keď sa jelene pária, tak nás to motivuje, aby sme čítali hoaxové weby. Jelene sú tak účinnejšie ako ruská, čínska či akákoľvek propaganda. Les nám vládne a v Brazílii vyklčujú lesy, aby sa zbavili jeleňov. Darmo niekomu vysvetlím, že by sa tam jeleňom nepáčilo a žiadne tam nie sú. Ferdo si dal na svoj obchod veľkú nálepku, že neimportuje žiadne jelene z Južnej Ameriky. Pravdepodobne sa ho na to pýtajú asi tak často, ako mňa.

Ferdo si akurát kupuje žreb. Odniekiaľ zohnal kúsok jelenieho parohu a rýchlo čistí symboly. Tentokrát bez výhry. Je smutný a ja na neho fakt nemám náladu. Posielam ho späť. Pozorujem, ako sa po desiatich krokoch dostal na pôvodné miesto. Táto prechádzka mu veľmi nepomohla. Trápi sa nešťastne. Žeby pre tých všetkých nepríjemných ľudí?

Prichádza znovu a pýta sa ma na recept na jelení guláš. On, jeleňofil, chce recept na guláš z jeleňa. Zohýbam sa po knihu Jelení guláš pre začiatočníkov, prvý zväzok. Zisťujem, že tieto knihy sú mimoriadne krátke. Po upozorneniach, že netreba hádzať túto knihu do ohňa a že je na teplocitlivom papieri, sa v nej dá vyčítať, že na jelení guláš treba jeleňa. Prekvapenie. K tomu samozrejme informácie o tom, čo je v ďalšom diely. Vraj zoznam vecí, čo potrebujeme. Taktiež odkazy na tím z Bundesligy, ktoré odporúčajú jelení guláš.

Otváram druhý zväzok. Reklama, ale i zoznam potrebných surovín. Cibuľa, jelenie mäso, zemiaky, paprika, korenie. Prečítal som dve knihy, ale mám pocit, že som nezmúdrel.

10) Gulášový jeleň

Malý zubatý František študuje spolu so mnou tie krátke knihy. V tretej je postup, v štvrtej fotky. Nerozumiem celej tejto sérii. Koľko ich bude? Predbehne to Žralokonádo? Už len to tu chýba, aby tu padali žraloky z neba. Vidím oznam, že sa pripravuje piaty diel. To ho už pekne dlho pripravujú. Ani neviem, čo tam dajú. Poďakovanie?

Hrabem v obchode, či náhodou neuvidím piaty diel. Nachádzam šiesty a v ňom je zoznam použitej literatúry. Ach jaj. Všetko to zahadzujem a snažím sa dôležité informácie zaznamenať na jeden papier. Ferdo bude rád. Ak neberiem do úvahy fakt, že celá tá knižná séria nestojí za nič. Navyše tam ani ufóni nie sú, ani americký prezident nezachraňuje sám svoje lietadlo. Dosť nuda. Viac som sa zabavil pri čítaní atlasu húb.

Potom to prišlo. Z hornej poličky vypadla fľaša s alkoholom. Špeciálna zmes vodky, voňavej trávy a lesných plodov. Som rád, že ju Ferdo akýmsi šiestym a možno i desiatym zmyslom chytil. Posilnenie je vhodné, pretože… už sa do toho gulášu nikomu nechce. Fľaša zachraňuje jeleňa a ja môžem spokojne obhrýzať brezovú kôru s medom. Teda, až na jednu maličkosť. Brezy tu nerastú.

Mať obchod so všetkým je v snoch úžasné. Nie je to tak, že ostala len treska a dá sa jesť len s lekvárovou šiškou, ako to občas býva na dedinských obchodoch. Mám tu knihy, celý výber stacionárnych bicyklov, menšiu solárnu elektráreň či v svojej podstate čokoľvek. Mám tiež svoju hlavu, ktorú nikde nekúpim ani nevytiahnem z veľkého ananásu. Tá mi hovorí, že určite existuje nejaký falošný jelení guláš. Niečo, čo síce neobsahuje jeleňa, ale môže ho svojim vzhľadom pripomínať. Prezerám krátke brožúrky s receptami. Volá sa to tofu kapor. Tofu mám. Namiesto vyrezávania rybičiek z tofu vyrežem jeleňa. Baratheonovci z Hier o tróny by sa asi zhrozili, ale nevyzerá to až tak zle.

11) Kriminalista

Komisár Derrick, oddelenie vrážd. Len čo som toto započul, dostal som strach. Stalo sa niečo? Niekoho zabilo? Pozriem na Ferda a on je živý a niečo si zapisuje. Len aby to nebol nejaký Juliin zoznam. Keď sa tu objaví kriminálka, tak fakt neviem, či je to sen alebo realita. Komisára Derricka by som v sne nechcel. To už radšej komisára Rexa.

Hľadá stopy, dôkazy a všetko potrebné o vražde Kennedyho. Hovorím mu, že počuj milý Derrick, amerického politika som nezabil ani ja, ani Ferdo a dostať sa tam je trochu problém. On tvrdí, že má udanie, ktoré potrebuje preveriť. Ani len neviem, či som bol v tom roku na svete. Tak kto to mohol byť? Na bezhlavú topmodelku mi to tiež tak trochu nesedí. Napriek tomu chce nejaké dôkazy.

Idem na to na štýl kapely Pink Floyd. Vyberiem noviny a dám dohromady dve úplne náhodné slová. Jahody a sezóna. Kennedyho zabila jahodová sezóna! Alebo sezóna jahôd? Derrick tvrdí, že si to overí, ale aj tak má na mňa otázku. Zaujalo ho, prečo by mal mať niekto na Sibíri v obchode náboje, ostreľovacie pušky, pokročilú optiku a podobne. Samozrejme odpovedám, že je to na jelene, medvede či besné dážďovky. Zapisuje si to a ja len uvažujem, či môže existovať súvislosť medzi týmto obchodom a vraždou Kennedyho.

Idem k najstaršiemu obrazu a vidím staršieho pána s ostreľovacou puškou vedľa vlajky konfederácie. Dokelu, niečo je možné! Čo je mojou úlohou? Vyšetriť vraždu? Alebo doniesť nové prípady? Prečo ale vyšetruje vraždu amerického prezidenta východonemecký komisár? To je, ako keby bol zvárač z Pluta odborníkom na syr z Indonézie. Niekto to však musel byť. Prídem na to. Vypracujem pracovnú skupinu a pridám do nej aj tú sympatickú slečnu zo seriálu Myšlienky Vraha. Jasné, tá tu dávno nebola. Ako ju skontaktujem? Už to mám. Stane sa vražda a už to tu začnú preverovať.

12) Vyšetrovanie

Penelopa Garciová tu nie je, minimálne ju jelene nevyňuchali. Ako ju privolám? Zoženiem šamana, ktorý privoláva dažde, aby ju privolal. Ako ale zabezpečím šamana? Skúsim sociálne siete. Na to ale potrebujem internet. Takto sa dostanem postupne cez asi desiatich ľudí, ďalších 10 potrebných vynálezov, štyri krabice šťastia a rum. Aby mi z toho nepreskočilo. Nakoniec zisťujem, že sa to mohlo vyriešiť celkom inak. Mohol ju ten inšpektor nájsť a ja by som tu mal o šamana a neviem čo všetko menej.

Zvlášť Zdeněk Svěrák mi tvrdí, že on už vyšetril stratu triednej knihy a nechce mať s týmto nič spoločné. Zabúdam, o čom vlastne je celý tento prípad. Jasné, Kennedy. Na toho by som zabudol. Však som ho ani veľmi nepoznal. Nikdy sme si nepotykali. Nebola na to príležitosť.

Ani neviem, čo by prinieslo vyšetrovanie. Svetový mier? To nie. Peniaze? Tiež nie. Svetovú slávu? Nebudú hladovať deti v Afrike? Nikto nebude nadávať na E-kasu? Nie, nie a ešte raz nie.

Penelopa napojí celú svoju výpočtovú techniku na miestny internet s rýchlosťou zakrpateného cúvajúceho slimáka so zlomenou nohou. Výsledok? Nič. Žiadny okamžitý výsledok. Kompletne všetko vyriešila až po tom, čo dopila čaj z mäsožravej púpavy.

Máme výsledok. Vrah je už mŕtvy, časopriestorové kontinuum necháme tak a namiesto ďalších úvah vyhrabávam starú diskoguľu. Penelopa púšťa 8-bit vykopávky, Derrick ju dvíha do vzduchu a všetci sú šťastní. Teda až na Ferda, ktorý chce z neznámeho dôvodu ilegálnu technopárty a dať jeleňom LED pásiky. Možno si zase myslí, že idú Vianoce. Alebo sa mu páči Penelopa ešte viac ako mne. Tak mi napadá, už dlho nebola vražda a je tu celá armáda detektívov. Náhoda? Takto bude mať nízku sledovanosť. Navrhujem, aby masový vrah podišiel bližšie. Priblížil sa šaman. Okamžite ho berú do kancelárie a ja mám pokoj.

13) Nádoba

Mám pocit, že som užitočný. Som rád, že som tu a moje skutky pomáhajú. Občas vyjdem pred obchod a len tak sedím a rozmýšľam. Nad svetom, všetkou tou spravodlivosťou, nad životom. Dávam si tie dve ťažké otázky: Koľko váži armáda slonov, a kto sme. Ozaj, kto sme? Odkiaľ pochádzame, kam ideme, čo je našim cieľom či poslaním. Po pravde, tu mimo civilizácie nad tým uvažujem často. Narodíme sa a potom čo? Nejaký náhodný zhluk činov, ktorý je vtesnaný do múrov slušnosti a naviazaný na jednu cestu z bodu A do bodu B? Cez prekážky, nudné úseky a interakcie s ľuďmi, ktorí majú inú cestu, ale nejaký čas môžu kráčať spolu so mnou? Existuje osud? Ak áno, ktorý debil to tam napísal všetko comic sansom a ešte urobil tak príšerný scenár?

Vždy, keď nad týmto uvažujem, zhmotňujem svoje dlhé myšlienky do formy maličkých svetielok. Jasné, že sa tu občas objaví Pumba z Levieho kráľa a vyspoiluje, že sú to obrovskí plynoví obri, ktorí sú veľmi ďaleko. Pre mňa sú to bodky, malé svetielka. A vždy, keď nad niečím dlho uvažujem, pribudne jedna nová na nebi. Sú to moje priania. Jasné, že tie bodky vidia všetci, teda ak neberiem do úvahy svetelné znečistenie. Pre mňa sú to myšlienky. Dobré, zlé, nudne priemerné, ale stále moje. Nech si pod nimi predstaví kto chce, čo chce.

Mám zvláštnu, čarovnú nádobu. V nej nie je nič, ale keď chcem, môže tam byť všetko. Môžem do nej dať všetky tie bodky. Všetky hviezdy, aj so Slnkom a Mesiacom. Niekde ich schovám, aby sa im nič nestalo. Len tak. Alebo ich dám do banky. Nájdem takú, kde je úrok viac ako 0,01% a budem tam mať čo najviac hviezd. Čo najviac myšlienok, spomienok a všetkého dôležitého. Následne ich budem predávať. Predám pár hviezd za čerstvé maslo, homeopatiká pre leňochody, sochu zlatého psa alebo veštenie z dlane. Také poriadne, aké sa mi bude páčiť.

14) Zlo?

Začínam si uvedomovať, že mi šibe. Ale poriadne. Kradnem hviezdy? Čože? Prečo? K tomu homeopatiká. Fakt som sa zbláznil. Viem len jedno, strašne ma bolí hlava.

Na čele mám veľkú hrču. Tá nádoba mi musela padnúť na hlavu. Je prázdna a akosi ju nechcem plniť. Čo by som tam dal? Navyše, prečo by mali byť hviezdy mojimi myšlienkami? Sú moje myšlienky nejaké geniálne, ideálne… alebo aspoň zvláštne? Asi nie.

Znovu sa vracia Derrick a kradne mi nádobu. Bez slova. Volám po ňom, snažím sa ho zastaviť, ale nejde mi to. Vidím, ako uteká do noci a chráni nádobu pod dlhým komunistickým kabátom. Idem po harpúnu, ale okamžite mi mizne z očí.

Tá nádoba zabila Kennedyho? Alebo môže za nejakú katastrofu? Neviem. Vraciam sa. Snažím sa zistiť, čo je tá nádoba zač. Moje knihy však už nie sú v obchode. Ani solárna elektráreň. V podstate nič. To, čo robilo môj obchod výnimočným, tu nie je. Naopak, je tu jeden jeleň, ktorý Ferdovi zmizol a objavil sa u mňa.

Možno je tá nádoba skutočným kúzlom. Doktor Strange o tom možno vie viac, ale… neobjaví sa. Nikto sa neobjaví. Ani ten východonemecký inšpektor. Som tu sám, ak nerátam jeleňa. Mám pocit, že mi niečo chýba. Niečo odo mňa odišlo. Možno v tej nádobe boli moje nápady, myšlienky, spomienky, ciele a všetko. Naraz to zmizlo. Ostáva moje klasické, obyčajné ja. Mám tu posledný kúsok starej salámy, kúsok chleba, tupú mačetu a drevo na zimu. Tá je tu neustále. Žiadne žirafy, ťavy či jednobunkové jednorožce. Len osemnohého pavúka a moje dve nohy, ktoré chcú odtiaľto preč.

Beriem mapu, teplé topánky, fľašku studeného rumu a palicu, ktorú používam na dlhé cesty. Je mi jedno, že dnes čakám tovar. Čaká ma život a ten nepočká.

Zvoní budík. Sen končí, začína realita. Pozorujem, že aj v tej úplne obyčajnej realite mám hrču na hlave a ako vždy, zase meškám do práce.